

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תולדות

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

הסוד להינצל מיסורי הגלות

על הנאמר בפרשתנו "הקל קול יעקב והידיים ידי עשו", אומרים חז"ל במדרש (בר"ר סה, כ) שפעם התקבצו כל עובדי הכוכבים אצל בלעם הרשע ושאלו אותו, האם יוכלו להטפל לעם ישראל ולשעבד אותם. והשיב להם בלעם הרשע: "לכו וחיזרו על בתי כנסיות ובתי מדרשות שלהם, אם תמצאו שם תינוקות של בית רבן מצפצפים בקולם ומשמיעים דברי תורה, לא תוכלו להטפל להם, שכך הבטיחם אביהם (יצחק אבינו) ואמר להם: 'הקל קול יעקב' - בזמן שקולו של יעקב נשמע בבתי כנסיות ובתי מדרשות, אין הידיים ידי עשו, ואם לאו, 'והידיים ידי עשו' ואתם יכולים להם". לפי דברי המדרש הללו, בדבריו של יצחק אבינו ליעקב בנו טמונה התרופה היחידה לכל הייסורים שאנו סובלים בגלות התרופה היא: "הקל קול יעקב". כאשר קולם של עם ישראל נשמע בבתי כנסיות ובתי מדרשות והם לומדים את תורת ה' באהבה, התורה הקדושה מגינה עליהם מאותן "ידיים ידי עשו" האכזריות.

לפי יסוד זה נוכל לפרש בטוב טעם את מה שמסופר בהמשך פרשתנו, שכאשר חרה אפו של עשו על יעקב אחיו על כך שנטל ממנו את הברכות במרמה, אמר בליבו: "יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי" (בראשית כז, מא), כלומר, 'אמתין עד שיצחק אבי יפטר לעולמו ואחר כך אהרוג את יעקב אחי'. לפי הפשט, הטעם לכך משום שעשוי לא רצה לגרום צער לאביו (כפירוש רש"י שם), אולם על פי הנ"ל יש לומר טעם נוסף לכך: גם עשו הרשע ידע היטב שכל זמן שיעקב אחיו עמל בתורה הקדושה לא יוכל להזיק לו בשום אופן, שהרי תורתו תגן עליו ותציל אותו ממנו. לכן הבין עשו שעליו למצוא זמן כלשהו שבו יש ליעקב רפיון כלשהו מהתורה ואז יוכל לו, אלא שלא היה זמן כזה כלל ועיקר, שהרי יעקב היה עוסק בתורה יומם ולילה.

והעצה היחידה שעשו מצא היתה להמתין שיצחק אביו יפטר מן העולם ויגיעו ימי אבלו, ואז יעקב אבינו לא יוכל לעסוק בתורה - שהרי נפסק בשולחן ערוך (יו"ד סי' שפד, א) שאבל במשך כל שבעת ימי האבלות אסור לקרוא בתורה, משום שהתורה משמחת את הלב, ואז יוכל להתגבר על יעקב. לפי פירוש זה מדויק באופן נפלא מה שדקדק עשו לומר: "יקרבו ימי אבל אבי" - שהדגיש עשו את ימי האבל שיהיו אז ולא אמר בסתם 'תקרב פטירת אבי' וכדומה - והיינו משום שעיקר ההמתנה של עשו היתה לימי האבל על אביו (ולא לעצם פטירתו), כיון שבימים הללו יהיה יעקב בטל מדברי תורה כאמור, ורק אז תוכל להיות שליטה עליו, ח"ו.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

מח שליט על הלב

אומר לך הרב שבין הבינוני לרשע יש רק הבדל אחד - מי הקובע אצלו. רוב העולם אומרים שהעיקר זה הלב, מכאן מתחילה הצרה שלהם, הם מחללים שבת, בועלים נידה, ושאר עבירות, וכאשר מבקשים מהם להתחזק, הם מיד טוענים שהעיקר זה הלב. האם הם מתכוונים לומר שהם כמו עשוי, או כמו המן? שאצלם הלב היה העיקר - "ויאמר המן בלבו", "ויאמר עשוי בליבו"! אבל אם הם היו מגיעים לידי הבנה שהעיקר זה המוח - סוף מעשה במחשבה תחילה, הם היו נמנעים מכל אותן עבירות. מה זה 'מחשבה'? מוח שבה, המוח שבפעולה שאתה עומד לעשות, וצריך להפעיל אותו לפני המעשה, כי אין אחר המעשה כלום. כשהמחשבה היא זכה והלב הוא טהור, לעולם לא יהיה אצל אותו אדם מצב אפילו בדיעבד שהמוח לא ישלוט על הלב, כי כשהלב הוא טהור הוא נכנע מאליו. אבל כשהלב אינו טהור הוא לעולם לא יתן למוח לשלוט עליו, הלא כתוב במדרש (אסתר רבה) שהרשעים ברשות לבם, הם תמיד הולכים אחרי לבם, וזו הסכנה הגדולה - וזה מה שהתכוון רבי נחמן שבעולם הזה האדם צריך לעבור על גשר צר מאד, כי חוט השערה מבדיל בין הבינוני לבין ההיפך, אבל הצדיק כבר מזמן עבר את הגשר, הוא נמצא בכביש מהיר ורחב. יש הבדל גדול בין אם נוסעים על גשר צר ברוחב מטר, לבין אם נוסעים בכביש מהיר שיש בו שבעה נתיבים. על גשר צר צריך לנסוע במתינות. יש דברים שההמתנה בהם היא יפה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
17:45	17:12	16:21	ירושלים
17:41	17:09	16:18	תל אביב
17:40	17:08	16:17	חיפה
17:45	17:12	16:21	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

זכות הכיפה של הרב

שלום! אני בת 12, מה שאני יספר זה לא הולך להיות סיפור מרהיב ועוצר נשימה זה הולך להיות סיפור עצוב שמהול בשמחה.

לפני שנתיים נדרסתי ונפגעתי ברגלי השמאלית, אבא שלי הלך למורינו הרב יורם אברג'ל וביקש שיתפלל עליי שלא יקרה לי מאומה ואצא מהסיפור הזה בקלות ובמהירות.

הרב יורם לא התמהמה לרגע ומיד ניגש לארונו והביא את הכיפה שלו ואמר כל מקום שבתך הולכת אליו שתיקח את הכיפה איתה כל עוד היא בבית חולים או שהיא הולכת לבדיקות או טיפולים וכו'...

עברתי שלשה ניתוחים ברגל, הניתוח הראשון לצערי לא הצליח קיבעו את הרגל עקום, ואז הביאו לי את הכיפה, ובאמת לקחתי אותה איתי לכל מקום שמרתי עליה כמו שלא שמרתי על שום דבר מעולם!!

ואז החליטו הרופאים בבית החולים שעושים לי עוד ניתוח, ובמהלך הניתוח השני הרופאים גילו שיש לי זיהום שכמעט ואכל לי את כל העצם ברגלי השמאלית ואני בטוחה שגילו זאת רק בזכות הכיפה של הרב ועד היום אני יודעת שהכיפה הזו שמרה עליי.

ובזכות הרב יורם אני מרגישה שבתקופה האחרונה התחזקתי מאוד מבחינת הכל, תפילות, אמונה, חסד, צניעות, ובאופן כללי, מורינו הרב יורם היית מודל ודוגמא בשבילי!

זכותך תגן בעדנו!

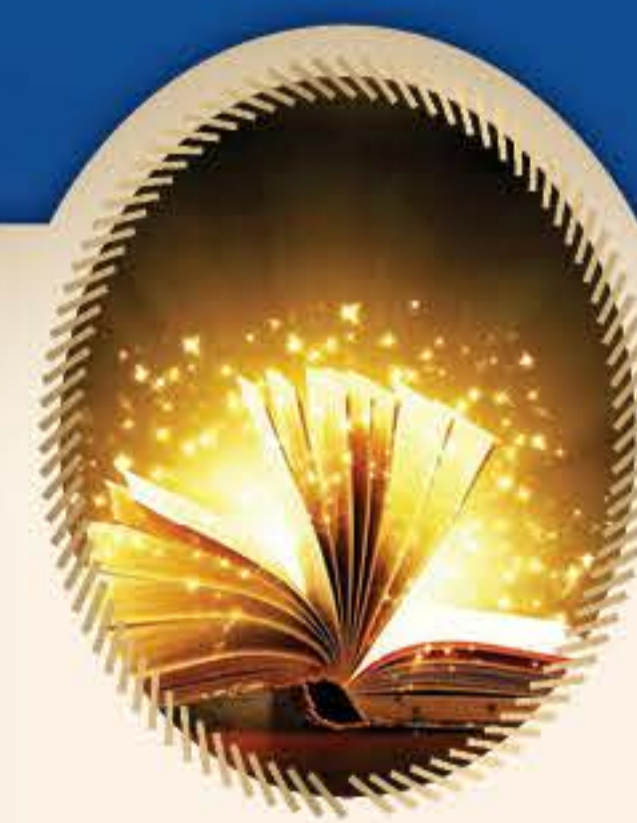
שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

השכרת נכס לגוי

שאלה: יהודי שיש ברשותו נכס ורוצה להשכירו לגוי למשך חודש ימים או למשך שנה וכד', ומובן שהגוי יעשה מלאכה בנכס המושכר לו גם בעצם שבת קודש, האם מותר להשכיר את הנכס באופן זה, או שמא יש לחוש למראית העין ואולי גם לאיסור שכר שבת?

תשובה: במקום שהדרך להשכיר נכסים לגוי, כגון בתי מרחץ, וכמו כן תחנות קמח ותנורים גדולים וכיוצא בזה, יכול להשכיר נכסים אלו והדומים להם, אף אם הגוי יעשה בהם מלאכה בשבת, שהואיל והיהודי השכיר את הנכסים לגוי, הרי הגוי עושה בהם מלאכה בשבת לצורך עצמו, ולכן גם אם היהודי נהנה מכך אין בזה כלום ומותר, אלא שצריך שיתפרסם הדבר שהגוי שוכר את הנכס לתקופה, או שכך דרך המקום להשכיר נכסים מעין אלו, וזה מטעם שלא תהיה בעיה של מראית העין, שעלולים לחשוב שהיהודי בעל המקום הוא המפעיל את הנכסים הללו בשבת, ומשלם לגוי כמו פועל רגיל, אבל כאשר הדבר מפורסם שהגוי שוכר את המקום לתקופה, או שכך הרגילות, שוב אין חשש למראית העין ומותר. כל האמור, רק לענין שבת, אך לענין השכרת מבנים ונכסים בארץ הקודש, תיקנו חכמינו הקדושים במשנה שיש להשכיר נכסיו דוקא ליהודי, שמצוה גדולה ליישב את ארץ הקודש באחינו בית ישראל, ולזכותם לקיים מצוות ישראל, והקב"ה מקור הברכה ישפיע עליו שפע ברכה, וכן אמרו במשנה במסכת עבודה זרה (דף כ' ע"ב) "אין משכירין להם בתים בארץ ישראל". ושם בעמוד ב' אמרה המשנה, "אף במקום שאמרו להשכיר, לא לבית דירה אמרו, מפני שהוא מכניס לתוכו עבודת כוכבים שנאמר ולא תביא תועבה אל ביתך". ואפילו הציעו לו הנכרים מחיר גבוה, לא יתפתה אחר הממון, כי כל הכסף שירוויח מכך שישכיר להם במקום מגורי יהודים, ילך לריק, ומובטח לו שלבסוף ימצא שלא ירוויח מזה מאומה. מלבד הצער שמצער את שכיניו שמביא נכרים לדור בשכונתם בעוון בצע כסף, ואוי לו מיום הדין, וכי יפקוד אל מה ישיבנו. אלא ישכיר ליהודים טובים ויראי ה', ובמעט ממון שיקבל מהם, יתן לו הקדוש ברוך הוא ברכה מרובה. ואולם, במקום שאין למשכיר ברירה אחרת, וכגון יישובים בארץ הקודש שלעת עתה גרים בהם הנכרים, עד יחונן השם עמו ונחלתו, ושבנו בנים לגבולם, מעיקר ההלכה יש להקל להשכיר לו מבנה, בתנאי שאינו מכניס לשם עבודת כוכבים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

עצות מיותרות

רבי שמואל מסוקולוב, חסיד ותיק וישיש היה, מתלמידיו של החוזה מלובלין שנמנה אחרי כן על חסידי רבי יחזקאל מקוזמיר. בניו של רבי שמואל התעשרו עושר רב ונמנו על עשירי הסביבה. פחד בחסיד הישיש פן יסטו בניו ונכדיו מדרך היהדות בגלל עושרם, הלך ובא לרבי מקוזמיר ובקשה בפיו - שרבו יתפלל כי יאבדו בניו הונם, ייהפכו לעניים וישארו יהודים נאמנים.

סרב לו רבי יחזקאל, אמר: חסרונם של עשירים, חולשתם, להשיא עצות, אפילו להקב"ה. מרוב כספם מתחילים להאמין שחכמתם רבה. אתה שאינך עשיר, סמוך על שולחן ילדיך, עצות להקב"ה מהיכן לך? התפלל כי ישארו יהודים טובים, את הדרך לכך כבר ימצא הקדוש ברוך הוא בלי עצותיך...

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי וחכמי ישראל

רבי דובער מליובאוויטש - ט' כסלו

בנו של בעל התניא, כונה בשם האדמו"ר האמצעי, היה האדמו"ר שהעביר את מרכז חסידות חב"ד לעירה ליובאוויטש, האדמו"ר האמצעי היה חלוש בליבו ובראותו לכן היה אסור לו בשום פנים ואופן להתאמץ, היה רק דבר אחד שחיזק את בריאותו והחיה את נפשו, מאמרי החסידות ששמע מפי אביו האדמו"ר הזקן, תשוקתו הייתה ללא גבולות ולכן חיפש תחבולות שונות שיגרמו לאביו לומר לפניו מאמרי חסידות. בשעת לילה מאוחרת בתו של האדמו"ר הזקן הרבנית פרידא שכבה על מיטתה חולה, אל החדר נכנס אחיה האדמו"ר האמצעי, ואמר: שמעתי שאבא עומד לבקרך ורציתי שתבקשי ממנו שיאמר מאמר חסידות, ואני אתחבא בארון וכך אוכל לשמוע, "ובאיזה נושא תרצה לשמוע מאמר" שאלה, ענה לה רבי דובער "בביאור שמונת בגדיו של כהן גדול" כשנכנס בעה"ת אמרה לו בתו כי רוצה היא לשמוע מאמר חסידות על בגדי הכהן, האדמו"ר הזקן התחיל לבאר את הענין, הרבי ששהה בארון הבחין כי את ענין האבנט אין אביו מסביר, עיניו הבחינו בחגורה התלויה בארון פתח את הארון וזרק את החגורה על אחותו, בוודאי עכשיו תזכור לבקש הסבר גם על האבנט, האדמו"ר הזקן שלא אהב את מעשה בנו אמר: גוזר אני עליך שבשבת הקרובה אסור לך לשמוע את דברי החסידות שלי, רבי דובער הצטער מאד ונחלה, הרופאים שבאו לבקרו אמרו כי אין תרופה, עברו ימים נוספים ואדמו"ר הזקן בא לבקרו, רק נכנס הרבי לחדר בנו, ורבי דובער ביקש בקול חלוש "אבא, אמור לפני חסידות..." האדמו"ר הזקן החל לומר מאמר חסידות ומיד חל שיפור במצבו של בנו החולה, וכשסיים את המאמר הארוך כבר היה האדמו"ר האמצעי בריא ושלם.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

שומעים חרפתם ואינם משיבים

"וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיִּלְךָ הַלּוֹךְ וַגְּדַל עַד כִּי גָדַל מְאֹד" ... "וַיֹּאמֶר אָבִימֶלֶךְ אֶל יַצְחָק לֵךְ מֵעַמּוֹנוֹ כִּי עֲצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד".

אבא היקר רבינו יורם אברג'ל ביאר שמכאן ילמד האדם כמה פגם הקנאה הוא גדול, כי הרי יצחק אבינו עליו השלום לא רק שלא פגע בהם, אלא בזכותו באה אליהם הברכה, כי עד אז לא היו מים מצויים להם ורק במאמצים כבירים היו משיגים מעט מים, ועכשיו בזכות יצחק אבינו עליו השלום יש להם מים. ובכל זאת הם מגרשים אותו משם, ולמה? "כִּי עֲצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד", כלומר כל הבעיה שלך שאתה מוצלח מאד, ולכן צריכים לגרש אותך, מהקנאה שאנחנו מקנאים בך. ומה עשו הפלישתים מילאו את בארות המים בעפר, אבל על ידי זה גם להם לא היה מים לשתות ואם כן מה הועילו בזה? בכל זאת לא היה חשוב בעיניהם שום דבר, מול הרוע שהיה טבוע בהם להזיק את האחרים, ובפרט את אותם שהצליחו יותר מהם.

וכמו שהביא רש"י הקדוש את דברי המדרש, שהיו אומרים האנשים: יפה זבל פרדותיו של יצחק ולא כספו וזהבו של אבימלך, כלומר, היו מסכימים לשלם על דלי של זבל פרדותיו של יצחק יותר מאשר על דלי מלא זהב של אבימלך, וכל זה מהברכה שה' יתברך ברוך את יצחק עליו השלום.

ולמרות שהם רדפו את יצחק אבינו, יצחק לא נלחם ברשעים הללו, אלא הלך משם וקיים בעצמו מקרא שכתוב "והאלוקים יבקש את נרדף" (קהלת ג, טו), שה' יתברך עוזר לנרדף ולא לרודף. וכבר אמרו חכמינו הקדושים, לעולם יהיה אדם מן הנרדפים ולא מן הרודפים, שומעים חרפתם ולא משיבים, כי על ידי זה זוכים להיות נחלתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

לאחר מכן כשיצחק עוזב את מקום מגוריו של אבימלך ועובר לגרר נאמר: "וַיִּשָּׁב יַצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְיַמֵּי אָבִימֶלֶךְ וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אָבִימֶלֶךְ וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת פְּשֻׁמֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו" ומכאן ילמד האדם בדרך רמז לחזק את מעשה אבותיו הטובים אשר עשו והועילו. וגם לאבותיו נוחם עדן יהיה להם לאות ולמופת ולזכרון, ויש כבוד גדול לכל אדם מישראל, איש או אישה ששמם הטוב נזכר בעולם הזה לטובה אחר עלייתם לשכון כבוד אצל ה' יתברך.

מאת: ר. אהרן 0534297234

פרק 7 / כרטיס ההגרלה

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברגל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברגל

פניני השבוע

בעל התניא הבטיח שבכל עת וזמן שיהודי יצטרך את עזרתו, רק יקרא כמה שורות מספר התניא ויאמר "רבי הושיעני" ומיד הוא יעמוד לעזרתו.

העלון מוקדש: להצלחת משפחת צפוני ולהצלחת י.מ.צ.א ביצוע פרויקטים מקבוצת צפירי יעקב לרפואת קטורה בת רבקה הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

יודם אברגל
י"מ אברגל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000